

ни, а положението на бащата все повече се подобрявало. Обаче, единъ денъ детето заболѣло и умрѣло. Отъ този часъ работитѣ на бащата тръгнали назадъ. Наскоро го уволнили отъ служба, и той пакъ дошълъ на първото си положение — беденъ чиновникъ.

Като ученици, вие трѣбва да изучавате живота. Като го изучавате, ще видите, че нѣкои хора, като това дете, носятъ щастие, а други — носятъ нещастие. Не само хората, но сѫщо така и мислитѣ, чувствата и желанията на човѣка носятъ щастие или нещастие за него. Като знае това, разумниятъ човѣкъ прави изборъ на мислитѣ, чувствата и желанията, които минаватъ презъ него, и ги отдѣля: ония, които носятъ щастие въ себе си, турия на една страна; тия, които носятъ нещастие, турия на друга страна. Той разбира законитѣ и условията, при които желанията трѣбва да се реализиратъ. Нѣкой иска да стане офицеръ. Той постига желанието си, но скоро следъ това се обявява война, въ която взима участие. Щомъ излѣзе на първата бойна линия, нѣколко часа следъ това го изнасятъ на носилка — раненъ. Какво се ползва отъ това, че е постигналъ желанието си? Той постигналъ желанието си, но станалъ инвалидъ. Другъ нѣкой ималъ желание да стане химикъ. Той станалъ химикъ, но при единъ отъ опититѣ изгубилъ окото си. Добре е човѣкъ да ре-